

I. a. देवस्य त्वा सवितुः प्रसू° । b. आदुदेऽदित्यै रास्नासि ॥१॥

श्रीगणेशाय नमः (1.) ॥ का° [२६.५.१.] देवस्य वेति रज्जुसंदानमादायेडऽए-
हीति गामाह्वयति नाम्ना च त्रिरुच्चैरपरेण गार्हपत्यं गहन् । अर्धयुर्देवस्य वेति
रज्जुसंदानमादाय गार्हपत्यस्य पश्चाद्गहन् इडऽएहीति वाक्यत्रयेण धर्मदुष्ठां गामा-
ह्वयति असावेहीति गोर्नाम्ना चोच्चैस्त्रिवारमाह्वयतीति सूत्रार्थः ॥ रज्जुदेवत्यं यजुः
प्राज्ञापत्या गायत्री । हे रज्जो सवितुर्देवस्याज्ञायां वर्तमानोऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूजो
हस्ताभ्यां त्वामाददे गृह्णामि यतः त्वमदित्यै अदित्या देवमातुः रास्ना रसना मेख-
लासि भवसि षष्ठ्यर्थे चतुर्थी ॥१॥

a. इडऽएहि । b. अदितुऽएहि । c. सरस्वत्येहि । d. असावे-
हि । e. असावेहि । f. असावेहि ॥२॥

हे इडे (2.) मानवि एहि आगह हे अदिते देवमातः एहि हे सरस्वति वाक्
एहि । अतस्मिंस्तद्वदस्तत्सादृश्यार्थः । इडा हि गौरदितिर्हि गौः सरस्वती हि
गौरिति [१४.२.१.७.] श्रुतेः ॥ नाम्ना त्रिरुच्चैराह्वयति असौ धवलि एहि एवं
त्रिः ॥२॥

a. अदित्यै रास्नासीन्द्राण्याऽउत्तीषः । b. पूषासि । c. धर्माय दीधे ॥३॥

का° [२६.५.३.] अदित्यै रास्नेति गां पाशेन प्रतिमुच्य स्थूणायां बद्धा पूषासी-
ति वत्समुत्सृजति । आगतां गामदित्याऽइति मन्त्रेण पाशेन बद्धा तं पाशं स्तम्भे
बद्धा पूषासीति वत्सं मुञ्चतीत्यर्थः ॥ हे रज्जुपाश त्वमदित्यै रास्ना रसनासि इ-
न्द्राण्यै इन्द्रपत्न्याः उत्तीषः शिरोवेष्टनमसि एतेन पाशमिन्द्राण्युत्तीषं करोतीत्य-
र्थः तमेवैनमेतत्करोतीति [१४.२.१.८.] श्रुतेः ॥ वत्सं मुञ्चति पूषासि दैव्यनुष्टुप्
वत्सो देवता हे वत्स त्वं पूषा वायुरसि वायुर्यथा वृष्टिमाप्याययति तथा त्वं प्र-
सवेण पय आप्याययस्वेति भावः अयं वै पूषा योऽयं पवतऽएष हीदऽ सर्वं पु-
ष्यत्येष उ प्रवर्ग्य इति [१४.२.१.९.] श्रुतेः ॥ का° [२६.५.४.] संदाय धर्माय दीधे-
ति वत्समुन्नयति । धेनुं रज्ज्वा पश्चिमपादयोर्बद्धा वत्समपाकरोतीत्यर्थः ॥ दैवी